

ÎNCHEIERE

16 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Promnordex” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Promnordex” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, prin care a fost admis apelul Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău din 18 noiembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 17 iulie 2013, SRL „Promnordex” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul SRL „Promnordex” a indicat că prin decizia nr. 94 din 20 mai 2013 emisă de DAF Botanica a IFS mun. Chișinău, fără participarea conducătorului întreprinderii SRL „Promnordex” asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Promnordex”, recepționată la 20 mai 2013 a fost aplicată amendă în mărime de 7200 lei, pentru neînregistrarea obligatorie de către furnizor a facturilor fiscale în Registrul general electronic al facturilor fiscale, în decursul a cinci zile din data eliberării.

La baza emiterii deciziei din 20 mai 2013 a stat actul de control fiscal nr. 1-618753 din 30 aprilie 2013 prin care s-a constatat încălcarea obligațiilor contribuabilului prevăzute de art. 1181 alin. (1) din Titlul V al Codului Fiscal, care se manifestă prin nerespectarea modului de înregistrare obligatorie de către furnizor a facturilor fiscale în Registrul general electronic al facturilor fiscale în decursul a cinci zile din data eliberării.

Potrivit actului de control fiscal enunțat, SRL „Promnordex” a admis în două cazuri nerespectarea termenului înregistrării obligatorii în Registrul general electronic al facturilor fiscale în decursul a cinci zile din data eliberării, și anume:

- factura fiscală cu seria JB nr. 1098026 din 28 august 2012, emisă în adresa SRL „Moldovahidromaș”, c/f 1002600041077, în valoare de 473325,44, valoarea TVA în sumă de 94665,08, care a fost înregistrată în Registrul electronic cu întârziere de 95 de zile lucrătoare;

- factura fiscală cu seria JB nr. 1098031 din 27 septembrie 2013, emisă în adresa SRL „Moldovahidromaș”, c/f 1002600041077, valoarea TVA în sumă de 20246,48, care a fost înregistrată în Registrul electronic cu întârziere de 75 de zile lucrătoare.

Prin cererea prealabilă din 22 mai 2013 a solicitat anularea actelor administrative emise, însă nu a primit nici un răspuns în privința contestației depuse.

Consideră că amenda aplicată de pârât prin decizia nr. 94 din 20 mai 2013 a fost aplicată eronat și comportă un caracter abuziv. Mai menționează că sancțiunea conținută de art. 260 alin. (41) Codul fiscal, în baza căreia a fost aplicată amenda, nu poate fi aplicată cazului dat. Or, conform art. 234 alin. (1) Codul fiscal sancțiunea fiscală nu se aplică, în întregime sau parțial, iar în cazul în care a fost deja stabilită se anulează în întregime, dacă nu apar obligații fiscale suplimentare. Prevederile prezentului aliniat nu se extind asupra art. 253, 254, 255, 256, 257 alin. (2), 259, 260 alin. (4), 262, 2621 și 263. Susține că înregistrarea tardivă a facturilor fiscale în Registrul electronic al facturilor fiscale nu are drept efect apariția de prejudicii a unor obligații fiscale suplimentare sau a altor obligații, adică, norma prevăzută de art. 234 alin. (11) Cod fiscal, aplicabilă cazului din speță, nu servește drept temei de sancționare cu amendă. Indică că s-a conformat punctului II din decizie și a achitat la 21 mai 2013 50% din suma amenzii de 7200 lei.

Cere SRL „Promnordex” anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 94 din 20 mai 2013 și actului de control nr. 1-618753 din 30 aprilie 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial. A fost anulată decizia Direcției administrare fiscală nr. 94 din 20 mai 2013. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014 a fost admis apelul Inspectoratului Fiscal de Stat, Direcția administrare fiscală Botanica, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea SRL „Promnordex” a fost respinsă.

La 15 aprilie 2014, în termenul prevăzut de lege, SRL „Promnordex” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul SRL „Promnordex”, în motivarea recursului, a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și o consideră ilegală deoarece instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, și anume, a interpretat în mod eronat legea.

Indică că în susținerea cererii de chemare în judecată a remarcat, iar instanța de fond a stabilit cu certitudine că amenda aplicată de DAF Botanica, prin decizia nr. 94 din 20 mai 2013 a fost aplicată eronat și comportă un caracter abuziv.

Or, art. 260 alin. (41) Codul fiscal, în baza cărui a fost aplicată amenda, nu este aplicabil cazului dat deoarece, conform art. 234 alin. (11) Codul fiscal, sancțiunea fiscală nu se aplică, în întregime sau parțial, iar în cazul în care a fost deja stabilită se anulează în întregime, dacă nu apar obligații fiscale suplimentare.

Susține că decizia nr. 94 din 20 mai 2013, emisă de DAF Botanica a IFS mun. Chișinău, coroborată la normele legale în vigoare, este un act de dispoziție pentru care nu există bază legală de aplicare, fapt care, pe cale de consecință, duce la lezarea drepturilor SRL „Promnordex” din considerentul inexistenței sancțiunii cu amendă pentru încălcarea respectivă.

Consideră că înregistrarea tardivă a facturilor fiscale în Registrul electronic al facturilor fiscale nu are drept efect apariția de prejudicii, a unor obligații fiscale suplimentare sau a altor obligații, reprezentând astfel o încălcare neînsemnată.

Prin referința depusă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău din 05 iunie 2014 s-a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Promnordex” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Promnordex” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Societății cu răspundere limitată „Promnordex” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi